

Anonimizált változat

Fordítás

C-277/20 – 1

C-277/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. június 24.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Oberster Gerichtshof (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. május 27.

Kérelmező:

UM

Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) [omissis] UM, [omissis] Köln, [omissis] kérelmező ingatlan-nyilvántartási ügyében a kérelmezőnek a Landesgericht Klagenfurt (klagenfurti regionális bíróság, Ausztria) mint fellebbviteli bíróság 2020. január 16-i, [omissis] a Bezirksgericht Hermagor (hermagori kerületi bíróság, Ausztria) 2019. november 12-i végzését [omissis] helyben hagyó végzése ellen benyújtott felülvizsgálati kérelme alapján a következő

végzést

hozta:

A. A bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1. Úgy kell-e értelmezni az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az [eredeti 2. o.] alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 650/2012 rendelet) 3. cikke

(1) bekezdésének b) pontját, hogy az e rendelkezés értelmében vett öröklési szerződésnek minősül az olyan, Németországban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező két német állampolgár között létrejött, egy ausztriai ingatlanra vonatkozó, halál esetére szóló ajándékozási szerződés, amely szerint a megajándékozott az ajándékozó halálát követően a hagyatékkal szembeni kötelmi jogi igényrel rendelkezik arra vonatkozóan, hogy a tulajdonjogát e szerződés és az ajándékozó halotti anyakönyvi kivonata alapján, tehát a hagyatéki bíróság közreműködése nélkül az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezzék?

2. Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet 83. cikkének (2) bekezdését, hogy ezzel a 650/2012 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett öröklési szerződésnek minősítendő halál esetére szóló ajándékozási szerződésre vonatkozó, 2015. augusztus 17. előtti jogválasztás érvényességét is szabályozzák?

B. [omissis] [az eljárás felfüggesztése]

Indokolás:

I. Tényállás:

Az ingatlan-nyilvántartási dokumentumokból és az ingatlan-nyilvántartás szerinti helyzetből a következők állapíthatók meg: **[eredeti 3. o.]**

A 2018. május 13-án elhunyt, utóljára kölni szokásos tartózkodási hellyel rendelkező német állampolgár, ZL [omissis] az 1975. június 20-i adásvételi szerződés és a tulajdonjogot átruházó 1975. július 22-i szerződés alapján egy mautheni ingatlan tulajdonosaként van bejegyezve az osztrák ingatlan-nyilvántartásba. A hagyatéki eljárás az Amtsgericht Köln (kölni helyi bíróság, Németország) előtt van folyamatban. ZL fia, a szintén német állampolgár és kölni szokásos tartózkodási hellyel rendelkező UM Kölnben az ezen ingatlanon fennálló tulajdonjog visszatruházása iránti igényt érvényesített a hagyatékkal szemben.

1975. július 9-én ZL a fiának, UM-nek és annak (akkori) feleségének, a szintén kölni tartózkodási hellyel rendelkező, osztrák XU-nak a következő szerződési ajánlatot tette:

„Először: Az 1975. május 13-i és június 20-i adásvételi szerződéssel XU, [...] megszerezte a [...] kötschachi igazságszolgáltatási körzetben található ingatlan egy még felméréndő részét. Ezen az ingatlanon egy kétlakásos családi házat kívánnak építeni, amely XU és a családja állandó lakóhelyeként fog szolgálni, és amelyet XU apósa, ZL fog finanszírozni. Arra az esetre, ha XU az említett ingatlant a házastársa, UM kizárólagos tulajdonába adja, és UM az ingatlant másfelől apja, ZL tulajdonába adja, ZL a következő szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatot teszi XU és UM [omissis] részére:

a) ZL a tulajdonába veszi UM-től az említett ingatlant [**eredeti 4. o.**] valamennyi tartozékával, valamennyi joggal és kötelezettséggel együtt, a végrehajtott felmérés szerinti tulajdoni helyzetnek megfelelően. Az ingatlan ZL részére történő átadása a következő pontokban rögzített feltételek szerint történik.

b) ZL kötelezettséget vállal arra, hogy ezen ingatlanon, amely ekkor a tulajdonában fog állni, a szerződés megkötésétől számított tíz éven belül egy kétlakásos családi házat épít. E kötelezettség átszáll ZL örököseire, amennyiben azt ZL a haláláig nem teljesíti. [...]

c) ZL a halála esetére az említett ingatlant – a halála időpontjában meglévő valamennyi tartozékával, különösen az ingatlanon található házzal és az átruházás időpontjában fennálló tulajdoni helyzet szerinti határoknak megfelelően – fele-fele arányban XU-ra és UM-re ruházza át. Az átruházás ZL halálával történik meg, a ház elkészülte előtt azonban az átruházásra nem kerül sor. Az átruházás feltétele, hogy ZL halálának időpontjában az átruházás két kedvezményezettje között fennálló házasság ne legyen felbontva, és hogy XU túlélje ZL-t. Ha e feltétel nem teljesül, a halál esetére szóló átruházás csak UM részére történik meg, aki után a megkötendő szerződésből eredő igény már ZL halála előtt örökölhető.

d) Amennyiben nem állapodnak meg az ezen átruházásáért járó ellenszolgáltatásban, a halál esetére szóló átruházás ajándékozás útján történik, amit ZL kifejezetten kijelent. ZL lemond a jelen szerződéstől való elállásról. [**eredeti 5. o.**]

e) Az átruházás kedvezményezettjei – az átruházásáért járó részleges ellenszolgáltatásként – kötelesek [...], XU anyja részére a felépítendő házban lakhatási jogot biztosítani [...].

f) A megkötendő szerződésből eredő jogviszonyokra az osztrák jog alkalmazandó [...].

g) ZL kötelezettséget vállal arra, hogy a tulajdonában álló ingatlant UM és XU hozzájárulása nélkül nem idegeníti el és nem terheli meg annak érdekében, hogy biztosítva legyenek UM-nek és XU-nak a halál esetére szóló átruházási szerződésből eredő igényei. [...]

h) ZL hozzájárul ahhoz, hogy az ingatlan-nyilvántartásban Mauthen kataszteri településnek a szerződés tárgyát képező ingatlanra vonatkozóan még létrehozandó tulajdoni lapján

aa) [...]

bb) e szerződés és ZL hivatalos halotti anyakönyvi kivonata alapján a tulajdonjogot fele-fele arányban közös kérelemre az átruházás mindkét kedvezményezettje részére vagy kérelme alapján kizárólag UM részére – az ingatlan kizárólagosan részére történő átruházására vonatkozó feltételek teljesülésének bizonyításával – bejegyezzék.

i) [...]”

Az 1975. július 22-i közjegyzői okirattal XU és UM elfogadták ezen ajánlatot. XU már 2005. november 5-én, tehát ZL előtt elhunyt, ebben az időpontban az UM-mel kötött házassága már fel volt bontva. A mautheni ingatlanon [eredeti 6. o.] nem építettek házat.

II. A kérelmező érvei és az eddigi eljárás:

UM mint a halál esetére szóló ajándékozási szerződés egyedüli jogosultja az ingatlanon fennálló tulajdonjogának bejegyzését kéri az osztrák ingatlan-nyilvántartási bíróságnál. Benyújtotta a szerződési ajánlatot és az 1975. július 9-i/július 22-i elfogadó nyilatkozatot, ZL és XU halotti anyakönyvi kivonatát, az adóhatóság által kiállított adóigazolást, az Amtsgericht Köln (kölni helyi bíróság) hagyatéki gondnokság elrendeléséről szóló végzését, az egyenértéket megállapító határozat másolatát és egy az ingatlanról készült légi felvételt.

Az elsőfokú bíróság – bírósági titkára útján – a szerződési ajánlat szerinti feltételek teljesülésére vonatkozó okirati bizonyítékok hiányában elutasította a bejegyzés iránti kérelmet. E bíróság az osztrák jog alkalmazhatóságából indult ki.

A másodfokú bíróság helybenhagyta e határozatot. A 650/2012 rendelet rendelkezései nem alkalmazhatók, mivel a szerződési ajánlatban osztrák jogot kötöttek ki. A szerződésben előírt felfüggesztő feltételek bekövetkezését a kérelmezőnek ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre alkalmas okirattal kell bizonyítania. A halál esetére szóló ajándékozáson alapuló átruházásnak a ház elkészülte előtt nem kellett megtörténnie, e feltétel teljesülését nem bizonyították. A másodfokú bíróság engedélyezte a rendes felülvizsgálati kérelmet. [eredeti 7. o.]

E határozat ellen a kérelmező jogorvoslati kérelmet terjeszt az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) elé, amely kérelemmel fenntartja a bejegyzés iránti kérelmét.

Az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az e felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatos eljárást felfüggeszti, és az ügy eldöntése szempontjából lényeges uniós jogi kérdéseket az Európai Unió Bírósága elé terjeszti.

III. Az uniós jog:

1. A 650/2012 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

(1) *Ezt a rendeletet az öröklésre kell alkalmazni. [...]*

(2) *E rendelet hatálya nem terjed ki a következőkre:*

4

[...]

g) az örökléstől eltérő módon létrehozott vagy átszállt vagyoni jogokra, érdekeltségekre és vagyontárgyakra, mint például – a 23. cikk (2) bekezdése i) pontjának sérelme nélkül – az ajándékok, a közös tulajdon a túlélő tulajdonostárs várományi jogával, a nyugdíjprogramok, a biztosítási szerződések és a hasonló megállapodások;

[...]

l) az ingatlannal vagy ingósággal kapcsolatos jogok nyilvántartásba vételére – beleértve az e nyilvántartásba vételre vonatkozó jogi követelményeket is – és az ilyen jogok nyilvántartásba vételének vagy nyilvántartásba vétele elmulasztásának a joghatásaira.

2. A 650/2012 rendelet 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „öröklés”: az örökhagyó vagyonában bekövetkező jogutódlás; amely a vagyontárgyak, jogok és [eredeti 8. o.] kötelezettségek haláleset miatti átszállásának valamennyi formáját magában foglalja, akár végintézkedés szerint megvalósuló átruházás, akár törvényes öröklés révén történő átszállás útján;

b) „öröklési szerződés”: olyan megállapodás

– beleértve a kölcsönös végrendeleten alapuló megállapodást is –, amely ellenszolgáltatás fejében vagy anélkül a megállapodásban részes egy vagy több személy jövőbeli hagyatékára vonatkozó jogokat létesít, módosít vagy szüntet meg;

[...]

d) „végintézkedés”: végrendelet, közös végrendelet vagy öröklési szerződés;

[...]

3. A jogválasztással kapcsolatban a 650/2012 rendelet 22. cikke a következőket írja elő:

(1) Egy adott személy az utána történő öröklés egészére irányadó jogként választhatja annak az államnak a jogát, amelynek állampolgárságával a választás megtételekor vagy az elhalálozás időpontjában rendelkezik. A többes állampolgársággal rendelkező személy bármelyik állam jogát választhatja, amelynek állampolgárságával a választás megtételekor vagy az elhalálozás időpontjában rendelkezik.

(2) A jogválasztásról kifejezetten, végintézkedés formájában tett nyilatkozatban kell rendelkezni, vagy annak a végintézkedés rendelkezéseiből megállapíthatónak kell lennie.

[...]

4. A 650/2012 rendelet 25. cikke az öröklési szerződésre vonatkozóan a következőket írja elő:

(1) Az egyetlen személy utáni öröklésre vonatkozó öröklési szerződés megengedtségét, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően az a jog irányadó, amely az e személy utáni öröklésre e rendelet alapján [eredeti 9. o.] alkalmazandó lett volna, ha az említett személy halála a szerződés megkötésének napján következett volna be.

[...]

(3) Az (1) és (2) bekezdés ellenére a felek az öröklési szerződésük megengedtségét, tartalmi érvényességét és a felekre nézve kötelező erejét – ideértve a felbontási feltételeit is – illetően irányadó jognak azt a jogot választhatják, amelyet az a személy vagy azon személyek egyike, akinek vagy akiknek a hagyatéka érintett, a 22. cikk alapján az abban foglalt feltételek mellett választhatott volna.

5. A 650/2012 rendelet 83. cikkében foglalt átmeneti rendelkezések szövege a következő:

(1) Ezt a rendeletet a 2015. augusztus 17-én vagy azt követően elhunyt személyek utáni öröklésre kell alkalmazni.

(2) Amennyiben az örökhagyó 2015. augusztus 17-e előtt megválasztotta az utána történő öröklésre alkalmazandó jogot, ez a választás érvényes, ha eleget tesz a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy ha a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a választás megtételekor érvényes volt azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett.

(3) A 2015. augusztus 17-ét megelőzően tett végintézkedés megengedett, valamint tartalmilag és alakilag érvényes, ha eleget tesz a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy ha a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a végintézkedés megtételekor megengedett, valamint tartalmilag és alakilag érvényes azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely [eredeti 10. o.] olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett, vagy az öröklési eljárást lefolytató hatóság szerinti tagállamban.

(4) Amennyiben a végintézkedést 2015. augusztus 17-ét megelőzően olyan állam joga szerint tették, amelyet az örökhagyó e rendelet szerint választhatott volna, akkor azt kell az öröklésre alkalmazandó jognak választott jognak tekinteni.

IV. A nemzeti jog:

1. Az osztrák Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuchnak (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: ABGB) a jelen ügyre alkalmazandó, az Erbrechtsänderungsgesetz 2015 (az öröklési jog módosításáról szóló 2015. évi törvény) (BGBl. I. 2015/87) hatályba lépése előtti változatának szövege a következő volt:

Az olyan ajándékozás, amelynek csak az ajándékozó halálát követően kell teljesülnie, az előírt alakiságok betartásával hagyományként érvényes. Az ilyen ajándékozás csak akkor minősül szerződésnek, ha a megajándékozott azt elfogadta, az ajándékozó kifejezetten lemondott az ajándékozástól való elállás jogáról, és az erre vonatkozó okiratot a megajándékozottnak átadták.

A Notariatsaktsgesetz (a közjegyzői okiratokról szóló törvény, a továbbiakban: NotAktG) 1. §-ának d) pontja a tényleges átruházás nélküli ajándékozási szerződés érvényességét közjegyzői okiratba foglaláshoz köti.

2. Az osztrák Grundbuchgesetz (az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény, a továbbiakban: GBG) releváns rendelkezéseinek szövege a következő:

26. §:

(1) *Bejegyzések és széljegyek csak olyan okiratok alapján engedélyezhetők, amelyeket az érvényességükhöz előírt alakban állítottak ki. [eredeti 11. o.]*

(2) *Amennyiben dologi jog megszerzéséről vagy módosításáról van szó, ezen okiratoknak érvényes jogalapot kell tartalmazniuk.*

3. Az osztrák Rechtspflegergesetz (a bírósági titkárokról szóló törvény, a továbbiakban: RpflG) releváns rendelkezéseinek szövege a következő:

2. §:

A bírósági tisztviselők bírósági titkárrá nevezhetők ki a következő egy vagy több munkaterületre:

[...]

3. *ingatlan-nyilvántartási és hajó-nyilvántartási ügyek;*

[...]

16. §

(1) [...]

(2) *Minden esetben a bíróknak vannak fenntartva:*

[...]

6. *azon határozatok, amelyek esetében külföldi jogot kell alkalmazni.*

V. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések indokolása:

1.1 A nemzeti ítélkezési gyakorlat szerint az osztrák ingatlan-nyilvántartási bíróságnak a GBG 26. §-a szerint vizsgálnia kell az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés alátámasztása céljából benyújtott okiratok alakját és tartalmát. Amennyiben egy szerződésben feltételhez kötöten biztosítanak valamely jogot, és a bejegyzéshez való hozzájárulást csak e feltételhez kötöten adják meg, e feltétel teljesülését is okirattal kell bizonyítani [omissis]. E vizsgálatra az RPfLG szerint a bírósági titkár rendelkezik hatáskörrel. Mindazonáltal, ha e vizsgálat során külföldi jogszabály figyelembevételének szükségessége merül fel, a nemzeti ítélkezési gyakorlat alapján [omissis] a RpflG 16. §-a (2) bekezdésének 6. pontja szerinti, a bírókra vonatkozó fenntartás lép érvénybe. Amennyiben ilyen esetben **[eredeti 12. o.]** bíró helyett bírósági titkár dönt, a határozatot és az azt megelőző eljárást hatályon kívül kell helyezni, és az ügyet bíró által történő újbóli határozathozatal céljából vissza kell utalni az elsőfokú bírósághoz. Az ilyen eljárási hibát az eljárás jogerős befejezéséig akkor is hivatalból figyelembe kell venni, ha arra a jogorvoslati kérelemben nem hivatkoztak [omissis].

1.2 A bíróságnak mindig hivatalból fel kell kutatnia és alkalmaznia kell a külföldi jogot, ha az ügy irataiból ilyen jog alkalmazásának lehetőségére vonatkozó támpontok következnek [omissis]. Ennélfogva a halál esetére szóló ajándékozási szerződésben található, az osztrák jogra vonatkozó jogválasztás érvényességével és a 650/2012 rendelet ilyen szerződéstípusra való alkalmazásával kapcsolatos kérdés előzetes kérdésnek minősül a kérdést előterjesztő bíróság számára a bírósági titkár jelen ügyben fennálló hatáskörének megválaszolásához.

2. Az ABGB 956. §-ának az ErbRÄG2015 (az öröklési jog módosításáról szóló 2015. évi törvény) előtti változata szerinti, halál esetére szóló ajándékozási szerződésre vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat előírta, hogy az ajándékozott dolog a halál bekövetkeztéig az ajándékozó tulajdonában marad [omissis]. Ingatlanok esetében a megajándékozott tulajdonszerzéséhez szükséges volt a bejegyzés, amelyet a bejegyzésre vonatkozó hozzájáruló nyilatkozatot tartalmazó ajándékozási szerződés és a halotti anyakönyvi kivonat alapján lehetett kérni anélkül, hogy a hagyatéki bíróság által hozott különös végzés szükséges lett volna. A halál esetére szóló ajándékozási szerződés érvényességének feltétele az ajándéknak a megajándékozott általi elfogadása, az ajándékozónak az ajándékozástól való elállásról történő lemondásra vonatkozó kifejezett nyilatkozata és a közjegyzői okirat **[eredeti 13. o.]** kiállítás volt. Az ajándékozás kizárólag olyan kötelmi jogi igényt alapozott meg, amelyet csak az ajándékozó halálát követően kellett teljesíteni ([omissis] „hagyományrendelés”). A szerződésben a megajándékozott javára kikötött terhelési és elidegenítési tilalom a nemzeti ítélkezési gyakorlat szerint pótolja az elállásról való kifejezett lemondást. A jelen ügyben az ingatlan-nyilvántartási bíróság rendelkezésére bocsátott

okiratok a kérelmező javára az osztrák jog kritériumai szerint megkötött, halál esetére szóló ajándékozási szerződésre engednek következtetni.

3.1 A 650/2012 rendelet önmagában csak az öröklést szabályozza, az élők között létrejött jogügyleten alapuló eseményeket ennél fogva nem. Mindazonáltal a halál esetére szóló ajándékozás az osztrák jog szerint azzal a sajátossággal bír, hogy nem eredményez a halált megelőző olyan vagyonszállást, amely az ajándékozót annak életében érintené vagy terhelné, amennyiben az ajándékozást adott esetben nem hajtották végre már az örökösök halála előtt, amire a jelen ügyben nem került sor. A vagyonszállásra csak a halált követően kerül sor, és az a hagyatékot, illetve az örökösöket érinti. Mivel a 650/2012 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontjában foglalt fogalom-meghatározások végintézkedésként nevezik meg többek között az öröklési szerződést mint ellenszolgáltatás fejében vagy anélkül a jövőbeli hagyatéokra vonatkozó jogokat létesítő megállapodást, a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint tisztázásra szorul azon kérdés, hogy a halál esetére szóló ajándékozás ilyen végintézkedésnek minősül-e.

3.2 A német nyelvű jogirodalom túlnyomórészt azt az álláspontot képviseli, hogy a halál esetére szóló ajándékozást, amely az ajándékozó életében nem **[eredeti 14. o.]** fejt ki dologi hatást, az öröklési jog alapján kell minősíteni, és ezen ajándékozás ezáltal a rendelet tárgyi hatálya alá tartozik [omissis].

3.3 A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nyomósabb érvek szólnak a mellett, hogy a halál esetére szóló ajándékozási szerződés – függetlenül attól, hogy előírtak-e részleges ellenszolgáltatást vagy sem – a 650/2012 rendelet értelmében vett öröklési szerződésnek minősül. Még ha az ott megjelölt vagyoni értéket az élők között létrejött jogügylet alapján a kötelezett halálát követően önmagában, a hagyatéki bíróság közreműködése nélkül kell is átruházni, e vagyoni érték az osztrák jog tekintetében is képviselt hagyományrendelést követően a 650/2012 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében még a jövőbeli hagyatékhhoz tartozik. A kivételre vonatkozó rendelkezések szűk értelmezésével kapcsolatos követelménynek és a 650/2012 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének g) pontjában megjelölt konkrét kivételek jellegének a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint inkább az felel meg, ha a hagyatéknak valamely alkotóeleméről ajándékozás útján történő, halál esetére szóló rendelkezés – legalábbis akkor, ha a megajándékozottnak a tulajdonjog átruházására vonatkozó igénye **[eredeti 15. o.]** a hagyományos esethez hasonlóan csak az ajándékozó halálát követően keletkezik – a 650/2012 rendelet rendelkezései hatálya alá tartozónak minősül. A 650/2012 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének 1) pontja szerinti kivételre vonatkozó rendelkezés a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint nem alkalmazható, mivel nem nyilvántartásjogi kérdéstről van szó, hanem a szerződés kollíziós jogi értékeléséről, amely feltétele a döntéshozó szerv hatásköre értékelésének.

4. Az alsóbb fokú bíróságok az osztrák anyagi jog alkalmazását az alkalmazandó jognak a felek általi, a szerződésben történő megválasztásával

indokolták. A 650/2012 rendelet, amelyet a jelen ügyben az ajándékozó halálának időpontja alapján főszabály szerint alkalmazni kell, átmeneti rendelkezéseket ír elő a 2015. augusztus 17. előtti jogválasztásra vonatkozóan is, és annak érvényességét attól teszi függővé, hogy e választás eleget tesz-e a III. fejezetben megállapított feltételeknek, vagy hogy a hatályos nemzetközi magánjogi szabályok értelmében a választás megtételekor érvényes volt-e azon államban, amelyben az örökhagyó szokásos tartózkodási helye volt, vagy bármely olyan államban, amelyben állampolgársággal rendelkezett. Mivel az ajándékozó akkor már német állampolgár volt, a halála időpontjáig német állampolgár maradt, és a szerződés megkötésének, valamint a halálának időpontjában is Németországban tartózkodott, a 650/2012 rendelet 83. cikkének (2) bekezdése a halál esetére szóló ajándékozási szerződésben található, az osztrák jogra vonatkozó jogválasztás érvénytelenségére enged következtetni. A 650/2012 rendelet 83. cikkének (2) bekezdése nem említi kifejezetten az öröklési szerződést, az öröklést azonban igen. A 650/2012 rendelet 83. cikkének (3) bekezdése nem a jogválasztással, hanem a megengedhetőséggel és a 2015. augusztus 17-ét megelőzően tett végintézkedés tartalmi **[eredeti 16. o.]** és alaki érvényességével foglalkozik. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a 650/2012 rendelet 83. cikkének (2) bekezdése az „öröklési szerződésben” található jogválasztásra is alkalmazandó, ezen értelmezést azonban nem tartja teljesen egyértelműnek. Amennyiben azonban a jogválasztás önmagában a 650/2012 rendelet III. fejezetében foglalt rendelkezések szerint nem megengedett, annak érvényessége a 83. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazhatósága esetén csak azzal indokolható, hogy e jogválasztás a nemzetközi magánjogi rendelkezések szerint – tehát a német nemzeti jog szerint – Németországban a jogválasztás időpontjában érvényes lett volna. Az osztrák RPfIG szerint azonban a külföldi kollíziós jog alkalmazása is a bírónak van fenntartva.

[omissis] [eljárásjogi rendelkezések]

Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság),

Bécs, 2020. május 27.

[omissis][az elnök neve, eljárásjogi rendelkezések]